

Για πιο μικρά παιδιά καλό είναι να αρχίσουμε με το να μας αναπαραστήσουν ένα δέντρο με το σώμα τους (χρησιμοποιώντας ακόμη και υφάσματα, κλαδιά ή ό,τι άλλο φαντάζονται και επιθυμούν), να δημιουργήσουν τους ήχους που μπορεί να ακούγονται κοντά σε ένα δέντρο (π.χ. κελάδημα ενός πουλιού, φύσηγμα του ανέμου κ.α.), να το ζωγραφίσουν και να μας το παρουσιάσουν (για να κατευθυνθεί και η συζήτηση στα μέρη ενός δέντρου κι επομένως και στις ρίζες για τις οποίες θα σας προτείνουμε κάτι αμέσως πιο κάτω).

Τι κάνουν οι ρίζες για το δέντρο;

Αφήνουμε τα παιδιά να πουν όλα όσα έχουν να πουν (π.χ. τροφή, στήριξη).

Επικεντρωνόμαστε στο θέμα της στήριξης και μέσα σε όλα όσα έχουμε ήδη συζητήσει πιο πριν, η συζήτηση οδηγείται στο τι χρειαζόμαστε κι εμείς, ως άνθρωποι, για τη δική μας στήριξη... Από ποιους ή από τι παίρνουμε εμείς στήριξη και δύναμη. Στο σημείο αυτό (όπως φαίνεται και στο βίντεο) μας δίνεται η ευκαιρία να «καταρτίσουμε» ένα πρόγραμμα που να στηρίζεται σε όλα όσα από κοινού αποφασίζουμε πως μας στηρίζουν και τα χρειαζόμαστε!

ΕΠΕΙΔΗ η αξία του προγράμματος, της ύπαρξης κάποιων ρουτινών στην νέα καθημερινότητα, που όλοι καλούμαστε να ζήσουμε, είναι ανεκτίμητη!

Προσφέρει ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ στο κάθε παιδί, δημιουργώντας του το σημαντικότερο αίσθημα της ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ!

«Το δέντρο που έδινε» Σελ Σιλβερστάιν

Η πρώτη μας βιβλιοπρόταση, για εσάς!